

РЕШЕНИЕ

№ 77

гр. Плевен, 25.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милена Св. Томова

при участието на секретаря АНЕТА ХР. ЙОТОВА
като разгледа докладваното от Милена Св. Томова Гражданско дело № 20234430103996 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по обективно съединени иски с правно основание чл. 227 ал. 1, б. “в” от ЗЗД и чл.55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД.

Производството по делото е образувано по искова молба на К. Ш. И. с ЕГН ***** против К. Ч. К. с ЕГН ***** . Твърди се, че по силата на сключен договор за дарение от 10.05.2012г. ищеца прехвърлил в полза на внука си – ответника К. К. описан недвижим имот в ***. Твърди се още, че поради тежко заболяване и недостатъчност на доходите му от личен труд и имущество, за ищеца възникнала нуждата да получава издръжка, поради което се обърнал за такава към ответника, като неколкратно го търсил по телефон, но не получил нужната финансова подкрепа. Излага се, че ответника бил заминал за чужбина. Не контактувал с ищеца, дори проявил желание да го изгони от къщата. Твърди се, че ищеца опитвал да се свърже с ответника, чрез други хора, с молба за помощ - с парични средства, грижи или друга помощ, под формата на закупуване на лекарства и храна. Тъй като пенсията на ищеца не достигала за удовлетворяване на нуждите му, най-вече свързаните със заплащане на храна и лекарства, поискал от ответника

минимални средства в размер около 100 -120 лева, с които да му помага месечно или поне на два месеца. Той обаче отказал, въпреки че работел и получавал добри доходи. Според ищеца, за него била възникнала остра нужда от издръжка и то с траен характер, относно и най-вече снабдяването с лекарства и храна, като вид помощ от ответника. Отказът на ответника да даде поисканата от дарителя издръжка, от която трайно се нуждаел, пълната незаинтересованост от живота му, и при условие, че надарения можел и имал материалната възможност да я даде, според ищеца обуславят правния му интерес да иска отмяна на дарението.

Като следствие от изложеното се отправя искане за постановяване на решение, с което да се отмени процесното дарение, както и да се постанови връщане на имота от надарения.

Ответникът К. Ч. К., чрез пълномощник адв.А. К. е депозирал писмен отговор в срока по чл.131 от ГПК, с който оспорва исковите претенции. Навежда доводи, че е вписана нередовна искова молба, а поправената не е била вписана в СВ. Сочи също така, че дарителите са били двама, а не само ищеца. Оспорва и твърденията за възникнала за ищеца нужда от издръжка.

С разпореждане от 28.09.2023г. е изискана справка от *** дали е вписана и поправената искова молба. Установява се от постъпилата справка, че на 22.08.2023г. е направено вписване под №*** на първоначалната искова молба и поправената искова молба от 11.08.2023г., както е и следвало да бъде сторено.

С молба от 05.10.2023г. ищеца К. И., чрез процесуалния представител адв.В. излага, че претенцията му е за отмяна на дарението на ½ ид.ч. от процесния имот, каквато е била прехвърлена от него, както и за връщане на ½ ид.ч. от имота.

С влязло в законна сила определение о.с.з. на 30.11.2023г. е прекратено производството по делото по отношение на претенциите по чл.227, ал.1, б. "В" от ЗЗД и чл.55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД в частта, в която се претендира отмяна на дарението за ½ ид.ч. и връщане на ½ ид.ч. от процесния имот.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, взе предвид доводите и възраженията на страните прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, а това се установява и от представеният

препис на нотариален акт *** на нотариус с рег.№***, че на 10.05.2012г. ищеца К. Ш. И. и съпругата му А.А. И. са дарили на внука си К. Ч. К. процесния недвижим имот: Къща и стопанска постройка, находящи се в ***, обл.***, построени в общинско дворно място, цялото с площ от 620 кв.м., съставляващо УПИ № *** по плана на селото, като дарителите са запазили пожизнено право на ползване и обитаване на имотите.

Не се спори, че дарителя А.А. И. е починала на ***, за което има твърдения в молба на ищеца от 05.10.2023г., неоспорени от ответника.

Спорно е между страните изпаднал ли е ищеца в трайна нужда от издръжка, поискал ли е издръжка от ответника и отказал ли е последния такава.

От представеното копие на експертно решение на ТЕЛК №2660 от 17.09.2010г. е видно, че ищеца е с пожизнено определена от 2010г. нетрудоспособност в обем 82% с водеща диагноза хронична исхемична болест на сърцето.

Видно е от приложеното копие на Епикриза от 25.05.2023г. на ***, че на 22.05.2023г. ищеца е постъпил в соченото болнично заведение за диагностика и лечение на остра и изострена хронична сърдечна недостатъчност без механична вентилация.

От представеното медицинско направление №135/02.08.2023г., изд. от д-р Ц.Б. се установява, че ищеца е посетил сочения лекар за консултация. При отразена диагноза е посочено, че пациента е диспансеризиран при лекари специалисти – кардиолог, уролог и невролог и са необходими консултативни прегледи на всеки 3 или 6 месеца.

От представения препис на Разпореждане №14230862818/30.06.2023г. на *** се установява, че от 01.07.2023г. е определен за ищеца месечен размер на пенсия и добавка общо от 964,12лв.

Представена е приходна квитанция от 18.05.2023г. за платен данък за имота, по отношение на който ищеца е запазил пожизнено право на ползване, в размер на 12,34лв. Според отразеното в квитанцията, плащането е било извършено от името на ответника К. К..

От представения от ответника препис на извлечение от сметка е видно, че на 08.04.2019г. К. К. е превел по сметка на *** сума в размер на 1560лв. за проведено лечение на ищеца К. И..

От изслушаното в о.с.з. на 30.11.2023г. заключение по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза се установява, че издръжката на едно лице за един месец на база данни от НСИ по последно публикувани изследвания за второ тримесечие на 2023г. е в размер на 793,13лв. Посочено е от експерта и установеното по-горе от обсъдените писмени доказателства, че получаваната от ищеца пенсия към 30.06.2023г. е в размер на 964,12лв., в това число пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 825,51лв. и добавка по чл.84 КСО в размер на 138,61лв. Това експертно заключение не е оспорено от страните и се възприема от съда като обективно и компетентно.

В хода на производството по делото са събрани и гласни доказателства, ангажирани от страните.

Свидетелката В.Б.М. сочена от ищеца, излага в показанията си, че живее в *** в съседство на св. Ч. Ш.. Твърди, че ходила с последния в ***, за да вземат баща му. Излага, че когато отишли там, ищеца лежал увит в леглото и имало само едно безалкохолно питие до него. Твърди, че никой не се бил грижил за ищеца и не знаела да му е давал някой издръжка.

Свидетелката В.К.Л. излага, че майка ѝ живеела на съпругески начала със св.Ч. Ш.. Сочи, че познавала ищеца К. И. от м.март 2023г., когато го видяла за първи път в дома му в ***. Твърди, че тогава го заварили без лекарства, без ядене и в положение, което според нея било критично, като лекаря казвал, че не се знаело дали ще оцелее. Знаела, че имало някаква жена, която му купувала хляб.

Свидетелят Ч. К. Ш., който е син на ищеца и баща на ответника, излага в показанията си, че баща му има заболявания, като доколкото той знаел, баща му К. И. не е искал издръжка от внука си К. К..

Свидетелят А.А.М. сочи, че е първи братовчед на ответника. Твърди, че с братовчед си К. К. контактували по телефон и той му изпращал по „Уестърн Юнион“ парични преводи, за да ги предаде на дядо му К. И.. Пояснява, че си спомня със сигурност за четири такива превода, осъществени през 2019г., 2020г. и последния път през месец април 2023г. Сочи, че по молба на ответника предавал парите на св.Е. М. К., който трябвало да ги занесе на ищеца. Излага, че ответника му казвал, че парите били предназначени за закупуване на необходими на дядо му вещи, а в последния случай за болнично лечение.

Свидетелят Е. М. К. сочи, че живеел в съседство на ищеца в ***. Твърди, че св.А.М. много пъти му бил предавал пари, изпратени от ответника К. К., за да ги даде на дядото на последния. Соци, че изпълнявал тази молба, като давал на К. И. пари, когато му поискал. Твърди още, че ответника и лично му давал пари в брой, когато си идвал в селото през летния сезон, за да се задоволяват нужди, свързани с дядо му. Свидетелят излага, че ищеца бил наел сам една жена, която да се грижи за готвене и чистене в дома му, но през месец април 2023г. синът му го взел при него в ***.

Съдът възприема изслушаните свидетелски показания, като намира, че същите не си противоречат, т.к. свидетелите излагат твърдения за различни факти, които са възприели лично.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

За да проведе успешно иска за отмяна на дарението на основание чл. 227 ал. 1, б. "в" от ЗЗД, ищеца следваше да докаже наличието на следните предпоставки : че е изпаднал в нужда от издръжка, която нужда да не е временна или краткотрайна, а продължителна; че е поискал от дареното лице издръжка, и на следващо място, че дареното лице е отказало да даде издръжката, която му е поискана.

Съдът намира, че от събраните в настоящото производство доказателства, обсъдени по-горе, не може да се направи извод, че ищеца е изпаднал в нужда, а още по-малко продължителна такава.

Установи се от обсъдените писмени доказателства и заключението по съдебно-икономическата експертиза, че издръжката на едно лице за един месец на база данни от НСИ по последно публикувани изследвания за второ тримесечие на 2023г. е в размер на 793,13лв., а към същия момент пенсията на ищеца е била в размер на 964,12лв. и същата е достатъчна да покрие основните нужди на едно лице.

Не се събраха доказателства за специфични нужди на ищеца, чието задоволяване да изисква определени по размер парични средства, които да не могат да бъдат осигурени от пенсията му.

Вярно е, че от данните по делото и събраните доказателства се изясни, че ищеца е на 87 годишна възраст и с влошено здравословно състояние, което е налагало лечение в болница и консултации с лекари-специалисти, но това

предполага нуждата от физическа грижа, каквато ответника не е задължен да осигурява на основание процесния договор за дарение. Същият е безвъзмезден и не е създал задължение нито за грижи, нито за парична издръжка. Законово задължение за грижа към ищеца, произтичащо от разпоредбата на чл.124, ал.5 от Семейния кодекс, имат единствено децата му, като това задължение има морален характер и неизпълнението му не е скрепено със санкция.

Ето защо, съдът намира, че не е налице първата от сочените по-горе предпоставки за уважаване на иска по чл. 227 ал. 1, б. “в” от ЗЗД.

Поради това, ирелевантно за решаване на спора е дали ищеца е поискал издръжка от внука си, в това число с исковата молба, в каквато насока се навеждат доводи в писмените бележки.

В същото време се установи от показанията на свидетелите А.М. и Е. К., че ответника е изпращал парични суми, предназначени за задоволяване нужди на дядо му К. И., като те са и достигали до последния.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният иск с правно основание чл.227 ал.1, б.”в” от ЗЗД е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли като такъв.

С оглед изхода на спора по главния иск, съдът намира, че неоснователен се явява и акцесорния иск по чл.55, ал.1 предл. 3 от ЗЗД и следва да бъде отхвърлен като такъв.

Предвид изхода на процеса и на основание чл.78 ал.3 от ГПК ищецът следва да заплати на ответника направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1 200 лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от К. Ш. И. с ЕГН ***** против К. Ч. К. с ЕГН ***** ИСК с правно основание чл. 227 ал. 1, б “В” от ЗЗД за ОТМЯНА НА ДАРЕНИЕ за ½ ид.ч. част на недвижим имот, представляващ Къща и стопанска постройка, находящи се в ***, обл.***, построени в общинско дворно място, цялото с площ от 620 кв.м., съставляващо УПИ *** по плана на селото, обективизирано в нотариален акт *** на нотариус с рег.

№***, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от К. Ш. И. с ЕГН ***** против К. Ч. К. с ЕГН ***** ИСК с правно основание чл. 55, ал.1, предл. 3 от ЗЗД за връщане на $\frac{1}{2}$ ид.ч. част от недвижим имот, представляващ Къща и стопанска постройка, находящи се в ***, обл.***, построени в общинско дворно място, цялото с площ от 620 кв.м., съставляващо УПИ ***по плана на селото, предмет на дарение, обективирано в нотариален акт *** на нотариус с рег. №***, като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 от ГПК К. Ш. И. с ЕГН ***** ДА ЗАПЛАТИ в полза на К. Ч. К. с ЕГН *****, сумата от 1 200 лв., представляваща деловодни разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенски Окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____